

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa Telekomunikacji Polskiej Spółki Akcyjnej w W. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej z udziałem zainteresowanej: C. T. P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o określenie warunków udostępniania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 grudnia 2012 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 21 grudnia 2011 r.,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 21 grudnia 2011 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2010 r. w ten sposób, że uchylił decyzję Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes Urzędu) z dnia 25 lipca 2008 r. określającą warunki udostępniania Telekomunikacji Polskiej S.A. (powód) niezbędnych danych abonentów C. T. P. Sp. z o.o. (zainteresowany) celem

świadczenia usług ogólnokrajowego spisu abonentów oraz ogólnokrajowego biura numerów.

Prezes Urzędu zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego skargą kasacyjną w całości. Wnosząc o przyjęcie jej do rozpoznania Prezes Urzędu powołał się na występowanie w sprawie trzech zagadnień prawnych (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Jako pierwsze zagadnienie prawne Prezes Urzędu wskazał potrzebę wyjaśnienia, czy w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty sąd badając celowość i legalność decyzji organu regulacyjnego bierze pod uwagę stan rzeczy z chwili zamknięcia rozprawy, czy też z chwili wydania zaskarżonej decyzji.

Jako drugie zagadnienie prawne Prezes Urzędu wskazał potrzebę wyjaśniania, czy w sprawach spornych w rozumieniu art. 206 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego w przypadku uprawomocnienia się wyroku sądu powszechnego uchylającego zaskarżoną odwołaniem decyzję Prezesa Urzędu obowiązany jest on rozpoznać ponownie wnioski uprzednio złożony na podstawie art. 27 ust. 2 Prawa telekomunikacyjnego w związku z art. 67 ust. 1 i 2 Prawa telekomunikacyjnego o wydanie decyzji.

Jako trzecie zagadnienie prawne Prezes Urzędu wskazał potrzebę wyjaśnienia, czy zachowuje on kompetencję do wydania decyzji stwierdzającej wygaśnięcia na podstawie art. 162 § 1 k.p.a. zaskarżonej decyzji w sytuacji, gdy w trakcie toczącego się postępowania odwoławczego przed Sądem pierwszej lub drugiej instancji ujawnią się okoliczności nie istniejące w chwili wydawania zaskarżonej decyzji, czyniące ewentualnie decyzję bezprzedmiotową.

Powód w odpowiedzi na skargę kasacyjną Prezesa Urzędu wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna Prezesa Urzędu nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, bowiem przedstawione w niej pytania nie ujawniają zagadnień prawnych sprawy w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Pierwsza z postawionych kwestii dotyczy w zasadzie zastosowania art. 316 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Okręgowym – Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Sądem Apelacyjnym w sprawach z odwołania od decyzji organów regulacyjnych. Sądy te, rozpoznając sprawę merytorycznie (nie tylko co do legalności zaskarżonej decyzji) uwzględniają stan faktyczny i prawny istniejący w chwili orzekania, w której to kwestii Sąd Najwyższy wypowiedział się już w wyroku z dnia 20 września 2011 r., III SK 55/10 (zob. również postanowienie Sądu Najwyższego z 18 października 2011 r., III SK 25/11).

Dwa pozostałe problemy prawne podniesione we wniosku Prezesa Urzędu o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej nie są zaś istotnymi zagadnieniami prawnymi dotyczącymi przepisów zastosowanych przez Sąd Apelacyjny i mającymi znaczenie dla oceny poprawności wyroku Sądu drugiej instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2011 r., III SK 8/11). Kwestia wpływu wyroku uchylającego decyzję Prezesa Urzędu na dalsze czynności prowadzone przez organ regulacyjny w postępowaniu administracyjnym pozostaje poza zakresem przedmiotu postępowania przed Sądem Apelacyjnym, co oznacza że rozpoznając skargę w ramach jej podstaw Sąd Najwyższy nie mógłby rozpoznać wątpliwości skarżącego, które nie odnoszą się do przedmiotu sprawy. Podobnie jest w przypadku problemu dopuszczalności stosowania art. 162 k.p.a. przez Prezesa Urzędu w toku sądowego postępowania odwoławczego. Ponadto, w kwestiach tych wypowiedział się już Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 września 2011 r., III SK 55/10.

Mając powyższe na uwadze, z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego zostało z kolei oparte na podstawie art. 98 § 3 k.p.c. w związku z art. 99 k.p.c. oraz § 12 ust. 4 w związku z § 13 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.